

Sygn. akt V CNP 26/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi T. M.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego nakazu zapłaty

Sądu Rejonowego w W.

z dnia 20 czerwca 2012 r. w sprawie z powództwa A. J. i G. J.

przeciwko T.M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pozwany T. M. w sprawie z powództwa A. J. i G. J. o zapłatę wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, powołując się na art. 424¹ § 2 k.p.c. W części wstępnej skargi wskazał, że dotyczy ona nakazu zapłaty z dnia 20 czerwca 2012 r. We wnioskach natomiast domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem orzeczenia o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty, ponadto wniósł o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 15 października 2012 r. oraz postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 26 kwietnia 2013 r. i o przywrócenie pozwanemu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Już sama niespójność wniosków skargi prowadzi do jej odrzucenia. Niezależnie od tego należy zwrócić skarżącemu uwagę, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem może dotyczyć wyłącznie wyroków, a w szczególnych wypadkach również nakazów zapłaty, nie jest natomiast dopuszczalna od postanowienia oddalającego zażalenie na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej. Dochodzenie naprawienia szkody wyrządzonej takim postanowieniem nie wymaga prejudykatu Sądu Najwyższego. Wskazać też trzeba, że wniosek o uchylenie postanowień wskazanych wyżej jest bezprzedmiotowy, bowiem tego rodzaju rozstrzygnięcie nie może być wydane w postępowaniu, o jakim mowa w art. 424¹ i następnych k.p.c. Sposób sformułowania skargi świadczy o niezrozumieniu tej instytucji procesowej.

Gdyby nawet potraktować skargę jako wniesioną o stwierdzenie niezgodności z prawem nakazu zapłaty, to również podlega odrzuceniu, bowiem nie spełnia wymogów określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. – jej podstawy nie odnoszą się do nakazu zapłaty, nie wskazano, z jakimi przepisami prawa nakaz ten jest niezgodny, brak uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, brak wyjaśnienia kwestii możliwości zaskarżenia orzeczenia, można się jedynie domyślać, że zarzuty dotyczące odmowy przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty mają uzasadnić występowanie wyjątkowego wypadku, o jakim mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. Nie jest to jednak podstawa do uznania, że nadzwyczajny

i sformalizowany środek prawny, jakim jest skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, został sporządzony prawidłowo.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ k.p.c.